

รายงาน

การวิจัยในชั้นเรียน

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์พื้นฐาน
ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

นางสาวนพวรรณ สงวนสิน
ตำแหน่งครู
โรงเรียน บ้านวังนกแอ่น

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้โดยได้รับความอนุเคราะห์ สนับสนุน และให้กำลังใจ จากบุคคลกร คณะครู ที่กรุณาให้ความรู้ ช่วยเหลือให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย

ขอขอบคุณผู้อำนวยการ มন্ত্রী ชัยชราแสง โรงเรียนบ้านวังนกแอ่น ตำบลวังนกแอ่น อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูล ช่วยเหลือ สนับสนุนในการวิจัยครั้งนี้

ขอบคุณนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านวังนกแอ่น ตำบลวังนกแอ่น อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องเทิดทูนบูชาพระคุณบิดา มารดา ผู้ให้กำเนิดชีวิต บุรพจารย์ คณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ เพิ่มพูน สติปัญญา ชี้ให้เห็นคุณค่าของชีวิต และเป็นผู้มีคุณธรรม ตลอดทั้งบุคคลในครอบครัวของผู้วิจัยที่ได้ สนับสนุนช่วยเหลือ และให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา

ชื่อเรื่องงานวิจัย การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
ชื่อผู้ทำวิจัย นางสาวนพวรรณ สงวนสิน

บทคัดย่อ

การทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

โดยผู้วิจัยได้สร้างชุดฝึกการอ่านคำศัพท์ จำนวน ๕ ชุด เพราะกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา ดังนั้นการเรียนรู้คำศัพท์ให้มากที่สุดจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายอ่าน แบบทดสอบก่อนฝึก หลังจากนั้นดำเนินการฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนด้วยแบบฝึก ทั้ง ๕ ชุด โดยเริ่มทีละชุด ก่อนเริ่มเรียน ครั้งละประมาณ ๑๕ นาที และหลังจากนั้นก็ เข้าสู่บทเรียน แล้วมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกการอ่านเป็นการบ้าน

จากการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายได้รับการพัฒนามีทักษะการอ่านของนักเรียนในระดับที่น่าพอใจ นักเรียนมีทักษะการอ่านเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐๐ ดังจะเห็นได้จากการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคน

เรื่อง

กิตติกรรมประกาศ

บทคัดย่อภาษาไทย

สารบัญ

บทที่ ๑ บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๓

แบบฝึกทักษะ

การอ่าน

วิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ ๓ วิธีดำเนินการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ ๕ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

ภาษาไทยเป็นเครื่องแสดงถึงเอกลักษณ์ประจำชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่ถือเป็นเอกภาพเสริมสร้างบุคลิกภาพให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันและการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคนในชาติทำให้เกิดความสะดวกและการสื่อสารที่มีความเข้าใจตรงกันอีกทั้งภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งต่าง ๆ เพราะการเรียบเรียงทักษะความเข้าใจในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยใช้ภาษาเป็นสื่อของความคิด ความเข้าใจ และแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์วิจารณ์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมตลอดจนนำไปใช้พัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงสอนภาษาไทยนั้นถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงก็คือ ทักษะในการสื่อสารได้แก่ การฟัง พูดอ่าน และเขียน ทักษะทั้งสี่จะเกิดขึ้นได้นั้นต้องผ่านกระบวนการคิดที่ต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ให้คิดเป็นจึงจะเกิดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ขาดทักษะในการอ่านออกเสียงและการอ่านสะกดคำ การสื่อภาษายังไม่ถูกต้อง ทำให้การเรียนเป็นไปอย่างล่าช้าและไม่ต่อเนื่อง การทำงานขาดช่วง และต้องมีการแก้ไข ปรับปรุงอยู่บ่อยๆ ทั้งนี้ทำให้การเรียนในรายวิชาต่าง ๆ ต้องมีผลกระทบด้วย และจากการที่มีนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้ช่วยเหลืองานประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ซึ่งมีนักเรียนจำนวน ๒ คน และ ในช่วงโม่งกิจกรรมโฮมรูมในตอนเช้า ได้ให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทยไปสักระยะหนึ่ง พร้อมกับบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นระยะ เวลาประมาณ ๑ เดือน พบว่า มีนักเรียนจำนวน ๒ คน ที่ยังต้องคอยเอาใจใส่ดูแลเป็นพิเศษ ในด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ประสมด้วยสระต่างๆซึ่งยังอ่านและเขียนไม่คล่อง และอีกทั้งยังเป็นปัญหาสำหรับการเรียนในกลุ่มสาระวิชาต่าง ๆ เช่น การทำงานซ้ำ ทำงานไม่ทัน อ่านไม่ได้ เขียนสะกดคำไม่เป็น เป็นต้น

ดังนั้นผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิธีการพัฒนาทักษะในการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน โดยใช้ชุดกิจกรรมแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านวังนกแอ่น ซึ่งแบบฝึกทักษะการอ่านเป็นสื่อการสอนที่ผู้วิจัยสนใจ เพราะเป็นการจัดกิจกรรมที่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้เรื่องการอ่าน ต้องอาศัยการฝึกบ่อยๆ อย่างสม่ำเสมอ จึงจะทำให้เกิดความชำนาญ และความคล่องแคล่วในการอ่าน สามารถนำความรู้และทักษะจากการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้แบบฝึกหัดหัดทักษะยังเน้น การอ่านเสริมความรู้ และความเข้าใจให้แก่เด็กเรียนอีกด้วยเพื่อเป็นการพัฒนาการอ่านให้นักเรียนดีขึ้นตามลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อพัฒนาทักษะในการอ่านให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านวังนกแอ่น ที่มีความบกพร่องในการอ่าน ให้มีทักษะในการอ่านดีขึ้น
๒. เพื่อสร้างชุดกิจกรรมแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านวังนกแอ่น

ขอบเขตของการวิจัย

๑.ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านวังนกแอ่น จำนวน ๒ คน ซึ่งมีความบกพร่องทางด้านทักษะการอ่าน ๑ คน

๒.ขอบเขตด้านเนื้อหา

๑. ชุดคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย ๕ ชุด
๒. ระดับผลสัมฤทธิ์ของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านวังนกแอ่น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นกว่าเดิม หลังจากใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย และสามารถนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปปรับปรุงการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพ

ตัวแปรที่ศึกษา

๑. ตัวแปรต้น คือ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาไทย
๒. ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในภาษาไทยของนักเรียนดีขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

แบบฝึกทักษะภาษาไทย หมายถึง แบบฝึกหัดภาษาไทยที่ใช้ในการพัฒนาทักษะในการอ่านของนักเรียน

แบบฝึกทักษะการอ่าน หมายถึง วิธีที่บ่งบอกถึงขั้นตอนในการใช้แบบฝึกหัดภาษาไทยในการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเพื่อนำมาสอนนักเรียนให้มีพัฒนาการด้านการอ่านที่ดีขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ ฝึกทักษะภาษาไทย หมายถึง แบบฝึกหัดภาษาไทยที่ใช้ในการพัฒนาทักษะในด้านของนักเรียน

ฝึกทักษะการอ่าน หมายถึง วิธีที่บ่งบอกถึงขั้นตอนในการใช้แบบฝึกหัดภาษาไทยพัฒนา ทักษะการอ่านของนักเรียน ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเพื่อนำมาสอนนักเรียนให้มีพัฒนาการด้านการอ่านที่ดี

พฤติกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การรับรู้หรือเรียนรู้ในด้านเนื้อหาของวิชาต่าง ๆ ของนักเรียน

ทักษะการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการอ่านสะกดคำ อ่านได้คล่อง รวดเร็ว และถูกต้อง

การสอนซ่อมเสริม หมายถึง การสอนเสริมนอกเวลาเรียนปกติหลังเลิกเรียน วันละ ๑ ชั่วโมง

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านวังนกแอ่น กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๙

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านได้อย่างถูกต้อง
๒. เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาต่อไป

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำเป็นกรวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

๑. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

๑.๑ การเรียนรู้ในภาษาไทย

๑.๒ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

๑.๓ คุณภาพผู้เรียน

๒. แบบฝึกทักษะ

๒.๑ ความหมายของแบบฝึกทักษะ

๒.๒ หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะ

๒.๓ ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

๓. การอ่าน

๓.๑ ความหมายของการอ่าน

๓.๒ ความสำคัญของการอ่าน

๓.๓ ประเภทของการอ่าน

๔. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๑. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

๑.๑ การเรียนรู้ในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง การอ่าน การอ่านออกเสียงคำประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน การเขียน สละสลวยตามอักขรวิธี การสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ การเขียนเรียงความ ย่อความเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนตามจินตนาการ เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจหลักการใช้ภาษาไทย ศึกษาธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งคำประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทยวรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์และเพื่อความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกรักคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณีเรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

๑.๒ สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ : การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ในการตัดสินใจ แก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๒ : การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ : ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ เขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานขอมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๓ : การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ : สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ ๔ : หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท ๔.๑ : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ ๕ : วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ : เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

๑.๓ คุณภาพผู้เรียน

คุณภาพผู้เรียน ในการจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ มีดังนี้

๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจาก แผนภาพ แผนที่และแผนภูมิอ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

๒. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับ ประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียน

๓. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึก เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสาร เล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

๔. สะกดคำ และเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจองแต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

๕. เข้าใจและสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันแสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีวรรณกรรมที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

๒. แบบฝึกทักษะ

๒.๑ ความหมายของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะในภาษาไทยมีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไปหลายอย่าง เช่น ชุดการฝึก ชุดแบบฝึกแบบฝึกทักษะ และแบบฝึกหัด เป็นต้น

สุกิจ ศรีพรหม (๒๕๔๖ : ๖๘) ความหมายไว้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง การนำสื่อสอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์ของวิชามาใช้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

ถวัลย์ มาศจรัส (๒๕๔๖ : ๑๘) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง กิจกรรมพัฒนาทักษะเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลาย และปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบ และพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนไปสู่การสรุปรวบยอด และหลักการสำคัญ ของสาระการเรียนรู้รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจเข้าใจในบทเรียนด้วยตนเองได้

๒.๒ หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะ

ฉันทนา การสะอาด (๒๕๔๗ : ๑๐๓) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

๑. ต้องมีการฝึกนักเรียนมากพอสมควรในเรื่องหนึ่งๆ ก่อนที่จะมีการฝึกเรื่องอื่น ๆ ต่อไปเนื่องจากทำขึ้นเพื่อการสอนมิใช่ทำขึ้นเพื่อการสอบ

๒. แต่ละแบบฝึกทักษะควรใช้ประโยคเพียงรูปแบบเดียวเท่านั้น

๓. ฝึกโครงสร้างใหม่ๆ กับสิ่งที่เรียนรู้มาแล้ว

๔. ประโยคที่ใช้ฝึกควรเป็นประโยคสั้นๆ

๕. คำศัพท์และประโยคต้องสั้นๆ

๖. เป็นแบบฝึกที่ให้นักเรียนได้ใช้ความคิด

จิรเดช เหมือนสมาน (๒๕๕๑: ๑๑) ได้สรุปหลักในการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

๑. ควรสร้างให้ตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการฝึกตามความเหมาะสมกับพัฒนาการ

๒. สนองความสนใจของเด็ก

๓. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

๔. จัดทำให้จบเป็นเรื่อง ๆ

๕. การประเมินผลความก้าวหน้าในการฝึกควรให้นักเรียนทราบผลทันทีทุกครั้ง

๒.๓ ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะมีประโยชน์เพราะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษา และสามารถที่จะทบทวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังที่ บุญชม ศรีสะอาด (๒๕๔๒ : ๑๑๘๐) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

๑. ทำให้เข้าใจบทเรียนดียิ่งขึ้น

๒. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนอันเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียน

๓. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลงานของเขาได้

๔. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน

๕. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียนแล้ว

๓. การอ่าน

๓.๑ ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างมาก ใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้จากสื่อต่าง ๆ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกฝนการอ่านให้มีประสิทธิภาพ ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

จิรฐิติกาล ไชยธวัช (๒๕๔๙ : ๑๗) ได้สรุปความหมายของการอ่าน คือ การอ่านเป็นกระบวนการแปลตัวอักษร หรือภาษาเขียนออกมาเป็นความคิด มีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ได้รับรู้ความคิดที่ผู้เขียน ต้องการสื่อและมีอารมณ์ความรู้สึกร่วมไปกับผู้เขียน ในการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านโดยการแปลสัญลักษณ์ (ตัวอักษร) ออกมาเป็นความหมายที่ตรงกันว่าผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบเกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้างและสิ่งที่สำคัญที่สุดในการอ่าน ก็คือ ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน และการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญและมีประโยชน์อย่างยิ่งในด้านการเรียน การแสวงหาความรู้และการดำเนินชีวิตประจำวันของบุคคล

๓.๒ ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านหนังสือของแต่ละบุคคลนั้น จะแตกต่างกันออกไปตามความมุ่งหมายของการอ่านประการสำคัญ ดังที่ผู้รู้กล่าวไว้ดังนี้

พัฒนจิรา จันทรดา (๒๕๔๗ : ๑๔-๑๕) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านซึ่งมีทั้งหมด ๗ ข้อ ดังนี้ คือ

๑. เพราะอยากรู้เรื่อง
๒. เพราะต้องการศึกษา
๓. เพราะต้องการปรับปรุงอาชีพการงาน
๔. เพราะต้องการพักผ่อนเพลิดเพลิน
๕. เพราะต้องการแก้ปัญหาในใจ
๖. เพราะต้องการชดเชยอารมณ์ และความปรารถนา
๗. เพราะต้องการให้เป็นที่ยอมรับในวงสังคม

จากข้อความที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญมาก เพราะการอ่านทำให้ผู้อ่านมีความรู้เกิดความคิดต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้

๓.๓ ประเภทของการอ่าน

การแบ่งประเภทของการอ่านนั้นมีหลากหลายแตกต่างกันออกไป แล้วแต่บุคคลนั้นจะอ่านในแนวไหน และได้มีผู้รู้ได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ดังนี้

ฉวีวรรณ ปะนามะสา (๒๕๔๗ : ๑๒-๑๓) ได้แบ่งการอ่านเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. การอ่านในใจ เป็นการอ่านเงียบ ผู้อ่านต้องมีความสามารถด้านภาษา และความคิด สามารถเก็บความคิดจากข้อความที่อ่านได้ การอ่านในใจที่มีประสิทธิภาพมีลักษณะดังนี้

๑.๑ อ่านได้เร็ว หมายถึง ใช้เวลาน้อยแต่อ่านได้มาก

๑.๒ อ่านได้ความ หมายถึง จับใจความได้

๑.๓ อ่านตีความ หมายถึง บอกความหมายของข้อความที่อ่าน

๑.๔ อ่านวิเคราะห์ หมายถึง สามารถแยกแยะส่วนต่าง ๆ เพื่อพิจารณาทำความเข้าใจ

๑.๕ อ่านขยายความ หมายถึง การอธิบายเพิ่มเติมให้ละเอียด

๒. การอ่านออกเสียง หมายถึง การอ่านโดยเปล่งเสียงตามตัวหนังสือ การอ่านออกเสียงแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

๒.๑ การอ่านออกเสียงปกติ

๒.๒ การอ่านทำนองเสนาะ

๔. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นิพาพร วงษ์ศิลา (๒๕๔๕) ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการสะกดคำยาวิชาวาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ผลการศึกษาพบว่า ๑. แบบฝึกทักษะการสะกดคำยาวิชาวาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ มีประสิทธิภาพ ๘๘.๑๗/๘๓.๘๙ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้ ๒. ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการสะกดคำยาวิชาวาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ มีค่าเท่ากับ ๐.๖๘ ซึ่งหมายความว่า แบบฝึกทักษะการสะกดคำยาวิชาวาภาษาไทยชุดนี้มีความเป็นไปได้ที่จะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่สูงขึ้น ร้อยละ ๖๘

วิวัฒน์ ประสานสุข (๒๕๔๔) ศึกษาการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการใช้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ผลการศึกษาพบว่า ๑. จากการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการใช้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ได้แบบฝึกจำนวน ๕ เรื่อง และแผนการสอน ๕ แผน ๒. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการฝึกสูงกว่าก่อนได้รับการฝึกแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๑

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการศึกษา

การวิจัยเรื่อง การสอนซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านวังนกแอ่น ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาดังนี้

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๓. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
๔. การรวบรวมข้อมูล
๕. การวิเคราะห์ข้อมูล
๖. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านวังนกแอ่น จำนวน ๑ คน ที่ไม่สามารถอ่านสะกดคำได้ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๔

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. แบบทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน
๒. ชุดคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย ๕ ชุด

๓. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

๑. ศึกษาสภาพปัญหาและคัดเลือกนักเรียนที่มีปัญหาในด้านการอ่าน
๒. ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสร้างแบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียนการสร้างแบบประเมินทักษะด้านการอ่านภาษาไทยและการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาไทย
๓. จัดสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาไทย
๔. นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาไทย ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมเพื่อปรับปรุงแก้ไข
๕. จัดสร้างแบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน และแบบประเมินทักษะการอ่านภาษาไทย
๖. นำแบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน และแบบประเมินทักษะด้านการอ่านภาษาไทยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความถูกต้องเหมาะสมเพื่อปรับปรุงแก้ไข
๗. ทดสอบทักษะการอ่านของนักเรียนก่อนใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาไทยแล้วบันทึก
๘. จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาไทยให้กับนักเรียนที่มีปัญหาด้านทักษะการอ่านตามลำดับขั้นตอน
๙. ทดสอบทักษะการอ่านของนักเรียนหลังใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาไทยแล้วบันทึกผล

๑๐. วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำผลที่ได้จากการบันทึกในแบบประเมินทั้ง ๓ ชุด มาเปรียบเทียบแล้วสรุปผลการวิจัยเพื่อนำเสนอ

๔. การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลองมีขั้นตอนในการรวบรวมรวบรวมตัวติดดังนี้

๑. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบทักษะการอ่าน

๒. ดำเนินการทดสอบหลังเรียน

๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นสถิติค่าร้อยละที่ได้จากการบันทึกผลการทดสอบการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติจากแบบประเมินทั้ง ๕ ชุดที่ได้จากการทดสอบการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียน นำมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านหลังเรียน ซึ่งผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) เป็นสถิติในการวิจัย ซึ่งในการคำนวณหาค่าร้อยละจะใช้ตัวเลขที่เราต้องการมาเปรียบเทียบกับจำนวนเต็มของสิ่งนั้นแล้วคูณด้วย ๑๐๐ หลังจากนั้นจึงนำค่าที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์คุณภาพ ซึ่งได้กำหนดไว้ดังนี้

ระดับคะแนน (ร้อยละ) เกณฑ์คุณภาพ

๘๐-๑๐๐ ดีมาก

๖๐ - ๗๙ ดี

๔๐ - ๕๙ พอใช้

ต่ำกว่า ๔๐ ควรปรับปรุง

บทที่ ๔

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาทักษะในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านวังนกแอ่น ที่มีความบกพร่องในการอ่านให้มีทักษะในการอ่านดีขึ้นและเพื่อสร้างชุดกิจกรรมแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านวังนกแอ่น ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

๑. การประเมินผลการอ่านชุดคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย ๕ ชุด
๒. สรุปผลการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะทางด้านการอ่าน
๓. สรุปผลการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะทางด้านการอ่าน

หลังเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย ระยะเวลาในการดำเนินงาน

วัน เดือน ปี	กิจกรรม	หมายเหตุ
๘ มิถุนายน ๒๕๖๙	นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน	ผู้วิจัยบันทึกคะแนน
๓ กรกฎาคม ๒๕๖๙	นักเรียนอ่านคำศัพท์ภาษาไทยที่กำหนดให้ทั้ง ๕ ชุด	ผู้วิจัยบันทึกคะแนน
๓ สิงหาคม ๒๕๖๙	นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน	ผู้วิจัยบันทึกคะแนน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูล เก็บข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน จัดทำตารางเปรียบเทียบผลต่าง ระหว่างก่อนฝึก และ หลังฝึก หาผลต่างจากการปฏิบัติ ดังนี้ ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียน - หลังเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	Pre -test ๑๕ คำ	Post – test ๑๕ คำ	ผลต่าง	หมายเหตุ
๑	เด็กชายเจษฎากร อยู่ช้าง	๒	๘	๖	บกพร่อง
๒	เด็กหญิงลัดดาพร จันดา	๙	๑๕	๖	

จากตารางจะเห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังทดสอบ(Post-test) ในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ถูกต้องสูงกว่าก่อนการทดสอบ (Pre-test)

บทที่ ๕

สรุปผลการศึกษาวิจัย

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนนั้นแสดงให้เห็นว่านักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาไทยที่กำหนดให้ทั้ง ๕ ชุด ได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้อาจมีพื้นฐานความรู้มาบ้างแต่ไม่สามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง แต่หลังจากนักเรียนได้ฝึกอ่าน และทำการฝึกอ่านเพิ่มเติมที่บ้านทำให้นักเรียนมีความรู้ และสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาไทยที่กำหนดให้และเข้าใจความหมายมากยิ่งขึ้นสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่าจะมีนักเรียนบางคนที่มีคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดไม่ค่อยดีเท่าที่ควรนั้นก็อาจเป็นเพราะว่านักเรียนยังขาดความต่อเนื่องในการฝึกอ่าน ออกเสียงคำศัพท์และเนื่องจากมีกิจกรรมต่าง ๆ ของทางโรงเรียนมาคั่นความต่อเนื่องของการเรียนรู้และดึงความสนใจของนักเรียนไปด้วย และอีกสาเหตุจากการสอบถามโดยตรงจากนักเรียนทำให้ผู้วิจัยได้พบข้อมูลเพิ่มเติมว่านักเรียนไม่ได้กลับไปทบทวนและทำความเข้าใจเพิ่มเติมนอกห้องเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าปัญหานี้ควรจะนำไปพัฒนาในครั้งต่อไป

อภิปรายผลจากการศึกษา

จากการสร้างแบบฝึกหัดภาษาไทยในครั้งนี้นี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

๑. สังเกตได้ว่านักเรียนสามารถพัฒนาความรู้ โดยดูผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียน - หลังเรียน

๒. จากการวิจัยครั้งนี้ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้การคำศัพท์ภาษาไทย ซึ่งล้วนเป็นคำศัพท์พื้นฐาน

ของกระทรวงศึกษาธิการ

๓. จะเห็นได้ว่าเมื่อนักเรียนได้รับการสอนที่เน้นย้ำในจุดที่นักเรียนมักจะสับสนหรือผิดพลาด

บ่อย ๆ ทำให้นักเรียนผิดพลาดน้อยลง

ข้อเสนอแนะ

การอ่านเป็นทักษะซึ่งจะสมฤทธิ์ผลได้จากการกระทำอย่างต่อเนื่องหรือสม่ำเสมอ ดังนั้น ทักษะการอ่านออกเสียงต่อไป โดยการกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญและรักการอ่านผู้เรียนได้มีความมั่นใจในการออกเสียงได้มากยิ่งขึ้น โดยครูผู้สอนเรียกนักเรียนมาอ่านให้ฟังเป็นระยะ ๆ และควรพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง กับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (๒๕๔๕). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

จิระเดช เหมือนสมาน. (๒๕๕๑). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์จากสื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนวัดทองเพลง. สำนักงานเขตคลองสามกรุงเทพมหานคร.

ภาคผนวก

ชุดคำศัพท์พื้นฐานวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
ชุดที่ ๑

1. กอไก่

2. กะทิ

3. กางเกง

4. กระฉก

5. กระดิ่ง

6. กระดิ่ง

7. กระดาน

8. กระดก

9. กระดาษ

10. กระดุก

11. กระโดด

12. กระต่าย

13. กระทะ

14. กระถาง

15. กระสอบ

16. กะเพรา

17. กังหัน

18. กางมุ้ง

19. กำไร

20. กุหลาบ

ชุดคำศัพท์พื้นฐานวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
ชุดที่ ๒

1.ครอบครัว	11.ชะอม
2.จมูก	12.ชายหาด
3.จังหวัด	13.ชุมชน
4.จำปา	14.เชื้องช้า
5.จำปี	15.ชักผ้า
6.จิงโจ้	16.ตะโกน
7.จิ้มฟัน	17.ตะกร้า
8.แจกัน	18.ตะเกียบ
9.ฉลอง	19.ตะเกียง
10.ฉลาด	20.ต้องการ

ชุดคำศัพท์พื้นฐานวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
ชุดที่ ๓

1. ตักบาตร

11. เต้านม

2. ตัวเอง

12. เต่าไฟ

3. ตำลึง

13. เต็มเงิน

4. ตำแหน่ง

14. เตือนใจ

5. ตำรวจ

15. แตรวง

6. ตำนान

16. แตกแยก

7. ติดต่อ

17. แต่งกาย

8. ตึกตา

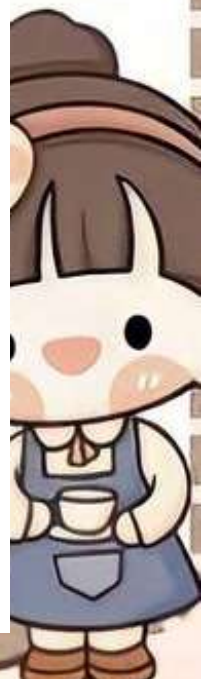
18. แต่งงาน

9. ตู๋ยา

19. แต่งตัว

10. ตู๋เย็น

20. แต่งกวา

ชุดคำศัพท์พื้นฐานวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
ชุดที่ ๔

1. แกล้ง	11. ทำแฉวน
2. ทหาร	12. เทียงคีน
3. ทะลู่	13. เทียงวัน
4. ทะเล	14. ท้องฟ้า
5. ทะเลาะ	15. ท้องถิ่น
6. ทักทาย	16. ทำงำน
7. เทียวบิน	17. แต่งกาย
8. ทิศทาง	18. ทำบุญ
9. ทุกวัน	19. ทำลาย
10. เทวดา	20. เทียนไข

ชุดคำศัพท์พื้นฐานวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
ชุดที่ ๕

1.นกแก้ว

11.น้ำแข็ง

2.นกยูง

12.น้ำใจ

3.นกเอี้ยง

13.น้ำตก

4.นกบ้าน

14.น้ำตา

5.น้องสาว

15.น้ำตา

6.น้องชาย

16.น้ำพริก

7.นักเรียน

17.น้ำปลา

8.นั่งลง

18.น้ำผึ้ง

9.น่ารัก

19.น้ำส้ม

10.น้ำแกง

20.นิ้วมือ

